

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 22/08/2023

*****

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP NIỆM PHẬT

(BÀI HAI)

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta chỉ niệm Phật cho dễ coi thì công phu của chúng ta không thể có lực”**. Những người chân thật niệm Phật thì kết quả sẽ hoàn toàn khác với những người niệm Phật dễ coi. Người thế gian nói: **“Đời cha ăn mặn thì đời con khát nước”**. Chúng ta là Thầy, chúng ta dẫn đạo người thì chúng ta phải làm một cách nghiêm túc. Thầy nghiêm túc thì học trò cũng sẽ nghiêm túc. Chúng ta chân thật tu hành, chân thật làm thì chúng ta sẽ gặp rất ít chướng ngại, khó khăn. Nếu chúng ta không thật làm, làm cho dễ coi thì chúng ta sẽ gặp khó khăn, chướng ngại trùng trùng. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta thật tu, thật học, thật làm theo lời Phật thì chúng ta không thể luôn gặp chướng ngại!”**. Người thật tu, thật làm là người thật có phước, chúng ta thật có phước thì chúng ta sẽ chuyển được cảnh giới. Hòa Thượng nói: **“Người thật tu luôn có Long Thiên Thiện Thần, chư Phật Bồ Tát gia hộ nên họ không thể có đại tai, đại nạn”**. Trong ngũ phước lâm môn, phước thứ năm là chết thiện chung, cái chết an lành. Người thế gian cũng có thể đạt được cái chết an lành vậy thì người chân thật tu hành chắc chắn cũng có cái chết thiện chung. Người không có cái chết an lành thì chắc chắn sự tu hành, sự chuyển đổi tâm cảnh của họ có vấn đề.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không phải là người căn tính hạ ngu, chúng ta không giống như các ông bà lão không biết chữ, chất phác, lão thật niệm Phật. Những người này, cho dù họ không nghe Kinh, nếu được dạy câu Phật hiệu thì họ sẽ niệm đến cùng một câu “A Di Đà Phật”. Họ có thể đứng, ngồi vãng sanh, lúc ra đi tướng lành hy hữu. Đây chính là người chân thật có công phu”**. Cụ bà Hứa Triết không phân biệt được hướng Đông, Tây, cơ thể bà luôn mát mẻ, nên bà không phân biệt nóng, lạnh. Trong tâm bà không có thời gian để vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Người thợ vá nồi, học trò của Hoà Thượng Đế Nhân, là người không biết chữ, sau khi vãng sanh, ông đứng suốt ba ngày để đợi Hoà Thượng Đế Nhân đến lo hậu sự. Hoà Thượng Đế Nhân đã tán thán ông rằng: **“Pháp sư giảng Kinh, nói pháp, phương trượng, trụ trì cũng không bằng ông!”**. Lời của Hoà Thượng Đế Nhân đã nhắc thức những người tu học chúng ta!

Xung quanh chúng ta, những cụ già sống thành thật, yêu thương người thì luôn có cuộc sống an lành, các cụ ra đi cũng rất an lành. Nhiều người tu hành nhưng không có cái chết an lành, gặp đại tai, đại nạn mà chết, nguyên nhân không phải do Phật pháp mà do cách họ dụng tâm. Phật dạy chúng ta rất rõ ràng: “**Cảnh tùy tâm chuyển**”. Tâm chúng ta không chuyển nên cảnh không chuyển. Chúng ta tu hành mà chúng ta gặp chuyện là do chúng ta không chuyển đổi được cảnh giới. Nội tâm chúng ta chuyển đổi thì cảnh xung quanh chúng ta sẽ hoàn toàn chuyển đổi. Có người hỏi Hòa Thượng, mấy mươi năm bôn ba giảng Kinh, thuyết pháp Hòa Thượng có gặp chướng ngại gì không. Hòa Thượng suy nghĩ một lúc rồi trả lời, Ngài không có chướng ngại, tất cả mọi việc đều là “*tâm tưởng sự thành*”.

Nếu cái chúng ta cần không giống với cái người khác cần thì chúng không có chướng ngại. Người thế gian cần “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, Hòa Thượng nói: “*Người ta cần danh, cần lợi, người ta không cần pháp toà nên người ta dành cho mình!*”. Có những người đứng ra tổ chức những pháp hội lớn, họ mời Hòa Thượng, Thầy Định Hoàng, Thầy Trần, Thầy Thái Lễ Húc... đến giảng, Hòa Thượng và các học trò đến giảng xong thì các Ngài rời đi, không nhận bất cứ thứ gì nên các Ngài hoàn toàn không có chướng ngại.

Hôm trước, có người nói với tôi, bạn của họ trồng rau sạch để bán nhưng lỗ rất nhiều, rau sạch có giá thành cao nên người bán hàng thường chỉ mua một ít rau sạch để trộn với rau mua bên ngoài. Chúng ta chỉ tặng rau sạch nên chúng ta sẽ không bao giờ lỗ! Thế gian luôn có sự cạnh tranh, đấu tranh vì người thế gian có những mong cầu giống nhau. Nếu người khác bán rau để lấy tiền còn chúng ta chỉ tặng cho thì chúng ta sẽ không có cạnh tranh. Hiện tại, mỗi tháng, chúng ta tặng khoảng 3, 4 tấn rau và khoảng 30.000 miếng đậu sạch. Chúng ta không chuyển được cảnh giới do nội tâm của chúng ta chưa chuyển. Một bậc tu hành mà gặp đại tai, đại nạn thì sẽ khiến nhiều người thế gian hoang mang, nhiều người sẽ thắc mắc vì sao chư Phật Bồ Tát không gia hộ cho họ.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta đến niệm Phật đường niệm Phật chỉ là hình thức, nếu chúng ta cố chấp rằng chúng ta phải đến niệm Phật đường để niệm Phật thì đây giống như người xưa nói: “Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau ốm rất hòng chỉ uống công”. Chúng ta phải niệm Phật như thế nào? Chữ “niệm” ở bên trên là bộ Kim, ở phía dưới là bộ tâm, ngay tâm hiện tại có Phật thì đây gọi là niệm Phật. Chúng ta chân thật niệm thì đây chính là nhất niệm tự tánh***”. Chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta vọng tưởng thì tâm của chúng ta đã không có Phật. Có những người không ngồi niệm Phật nhưng họ cả ngày lo nghĩ việc chúng sanh, tận tâm tận lực làm lợi ích cho mọi người, chúng ta niệm Phật mỗi ngày chín lần như Hòa Thượng dạy nhưng tâm chúng ta lo nghĩ về chúng sanh thì chúng ta đã tương ưng với Phật. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh cũng là chúng ta niệm Phật***”. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh thì tâm chúng ta tương ưng với tâm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nghĩ về những việc lợi ích chúng sanh thì tâm chúng ta là tâm Phật. Chúng ta mong tất cả chúng sanh được tiếp nhận Phật pháp, được lìa khổ được vui thì nguyện đó là nguyện của Phật. Chúng ta nói những lời nói để mọi người được tiếp nhận lời của Phật thì lời của chúng ta là lời của Phật. Chúng ta làm những việc để chúng sanh có lợi ích thiết thực thì việc làm đó là việc làm của Phật, chúng ta làm việc của Phật chính là chúng ta niệm Phật”**. Nhiều người ngồi niệm Phật nhưng tâm **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, nhất là tâm **“tham, sân, si, mạn”** của họ vẫn còn nguyên.

Hòa Thượng nói: **“Tâm của chúng ta là tâm Phật, nguyện của chúng ta là nguyện của Phật, lời của chúng ta là lời của Phật, việc làm của chúng ta là việc làm của Phật, đây chính là chúng ta chân thật niệm Phật, chân thật tu hành. Chúng ta làm như vậy thì chúng ta mới có thể phổ độ, làm lợi ích chúng sanh rộng khắp”**.

Hòa Thượng nói: **“Tâm hạnh và tự tánh của chúng ta tương ưng đó là chúng ta chân thật niệm Phật. Đây là chúng ta niệm Phật một cách viên mãn, tròn đầy bởi vì tánh của chúng ta chính là tánh Phật. Phật chính là chân như, bản tánh là chân tâm của chúng ta. Nói một cách dễ hiểu, khởi tâm động niệm của chúng ta đối với người, đối với sự việc, vật phải **“chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”**. Nếu tâm chúng ta **“chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”** thì cho dù một ngày, từ sáng đến tối, chúng ta không nhớ niệm một câu **“A Di Đà Phật”** nào thì chúng ta cũng là người chân thật niệm Phật”**.

Chúng ta phải quay về với tâm chân thành, thanh tịnh. Chúng ta làm mọi việc bằng tâm chân thành thì chúng ta cũng niệm Phật một cách chân thành. Có người nói, họ chỉ chân thành khi niệm Phật còn những việc khác họ làm một cách qua loa. Nếu họ làm như vậy thì họ đã có hai tâm. Đây chính là nguyên nhân người niệm Phật nhiều nhưng người có thành tựu rất ít. Tâm của Phật là tâm **“chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”**, tâm của chúng ta tương ưng với tâm Phật thì dù chúng ta không niệm một câu Phật hiệu nào, tâm chúng ta cũng tương ưng với tâm Phật. Chúng ta ngồi trong niệm Phật đường niệm Phật từ sáng đến tối nhưng tâm chúng ta không tương ưng với tâm **“chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”**, thì chúng ta giống như người xưa nói **“đau mồm rát họng chỉ uống công”**.

Hòa Thượng nói: **“Tâm, nguyện, giải của Phật biểu hiện bên ngoài chính là **“nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật”**. Người chân thật niệm Phật thì đời sống của họ chân thật là **“nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật”**. **“Nhìn thấu”** là chúng ta nhìn thấu tất cả mọi sự, mọi việc, chúng ta biết được việc nên, không nên làm, đâu là việc tạo phước, đâu là việc tạo nghiệp. **“Buông xả”** là buông xả **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham, sân, si, mạn”**. Nhiều người tưởng rằng **“buông xả”** là bỏ vợ, chồng, con cái, bỏ công ăn, việc làm để vào đạo tràng niệm Phật. Chúng ta chỉ cần buông xả ở trên tâm.**

Hòa Thượng nói: **“Nhìn thấu” là chúng ta hiểu một cách rõ ràng, tường tận tất cả sự lý, nhân quả của thế gian, xuất thế gian. “Buông xả” là trong tâm chúng ta không có một chút dính mắc nào. Buông xả không phải là chúng ta không làm gì hết, chúng ta làm mọi việc một cách tốt nhất, làm tích cực hơn người khác nhưng trong tâm chúng ta không dính mắc. Đây chính là hạnh của Bồ Tát**”.

Chúng ta cho rằng chúng ta làm được việc lớn lao, chúng ta đã hy sinh phụng hiến thì chúng ta đã sai. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh nhưng chúng ta không thấy mình làm mà chúng ta làm một cách **“chí công vô tư”**. Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta không từ bi, bao dung, tha thứ thì không thể có ngày chúng ta tự nhiên sẽ phát được tâm đại từ bi.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải làm ra tấm gương của người niệm Phật, đây chính là chúng ta hoá tha”**. Chúng ta phải làm ra tấm gương để người khác thấy **“Người học Phật, niệm Phật phải là người như vậy!”**. Chúng ta làm ra tấm gương là chúng ta chân thật niệm Phật, chân thật làm việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta không làm việc lợi ích chúng sanh, niệm Phật không có thành tựu thì người khác sẽ không tin lời chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta làm thế nào để vãng sanh? Tâm tịnh thì cõi Phật tịnh. Chúng ta niệm Phật thì chúng ta phải niệm ra được tâm thanh tịnh. Chúng ta dùng tâm thanh tịnh, từ bi đó để niệm Phật thì chúng ta mới tương ứng được với Phật**”.

Khi chúng ta mới khởi niệm thì chúng ta chưa có tâm thanh tịnh, từ bi, chúng ta phải niệm cho đến khi tâm chúng ta từ bi, thanh tịnh, sau đó, chúng ta dùng tâm thanh tịnh, từ bi này niệm Phật thì chúng ta sẽ tương ứng được với Phật.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta ngày ngày niệm Phật mà tâm thanh tịnh, bình đẳng, từ bi không thể hiện tiền vậy thì chúng ta không thể vãng sanh. Chúng ta niệm Phật bằng tâm thanh tịnh, bình đẳng, từ bi thì chúng ta sẽ có phần vãng sanh”**.

Khi chúng ta mới niệm Phật tâm chúng ta chưa thanh tịnh, từ bi, chúng ta niệm lâu dần thì những vọng tưởng, tạp niệm sẽ dần rơi rớt, tâm chúng ta sẽ dần thanh tịnh, tâm từ bi sẽ dần sinh khởi. Chúng ta niệm ra được tâm thanh tịnh, từ bi, sau đó, chúng ta dùng tâm thanh tịnh, từ bi để niệm Phật thì chúng ta sẽ tương ứng với Phật. Đạo lý này chúng ta tưởng chừng dễ hiểu nhưng không nhiều người hiểu!

Hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta niệm Phật như thế nào thì mới có thể vãng sanh. Chúng ta muốn vãng sanh thì chúng ta phải niệm cho đến khi tâm chúng ta thanh tịnh, từ bi. Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta phải chân thành với người, luôn muốn đem lợi ích tốt nhất cho người. Chúng ta muốn người khác mang cái lợi cho mình thì tâm chúng ta đã không chân thành. Hòa Thượng nói: **“Một người từ sáng đến chiều không niệm câu “A Di Đà Phật” nào nhưng tâm của họ là “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi” thì người đó cũng là đang niệm Phật!**”.

Một người từ sáng đến tối, nghĩ đến chúng sanh, mong muốn làm lợi ích cho chúng sanh thì đó là họ

cũng đang niệm Phật. Chúng ta hiểu được lý luận, phương pháp niệm Phật thì chúng ta niệm Phật sẽ có thành tựu.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!